

Prelato žinia (2017 m. liepos 7 d.)

Dievas tikisi, kad mes, krikščionys, ištikimai ir drąsiai visiems nešime Evangeliją, nekintančią ir visa atnaujinančią.

2017-07-11

Melsdamasis Fatimoje su jumis visais, Dangaus Motinos akivaizdoje apmąsčiau kai kuriuos šio pasaulio iššūkius, tokius sudėtingus ir jaudinančius. Ko Viešpats iš mūsų, krikščionių, laukia šiandien? Kad išeitume pasitikti to, kas neramina ir

kelia rūpestį žmonėms, kad visus nuvestume prie Evangelijos jos pirminiame grynume ir, kartu, visa atnaujinančios. Dvi žūklės Tiberiados ežere scenos, kuriose matyti krikščionių kelionė istorijoje, ženklina šios užduoties koordinatės: energingas Viešpaties kvietimas būti drąsiems – „Irkis į gilumą“ (Lk 4, 5) – ir mylimojo mokinio „Juk tai Viešpats!“ (Jn 21, 7), atidžios ir jautrios ištikimybės, įgalinančios atpažinti Jėzų, išraiška.

Irtis į gilumą nereiškia pritaikyti žinią ar dvasią esamo momento padėčiai, nes pati Evangelija pasižymi galia apšviesti visas situacijas. Greičiau eina kalba apie kvietimą kiekvienam iš mūsų, su savo dvasinėmis ir intelektualinėmis galimybėmis, profesiniais įgūdžiais ir gyvenimo patirtimis, taip pat ribotumais bei trūkumais, išvelgti būdus bendradarbiauti daugiau ir veiksmingiau toje beribėje užduotyje

pastatyti Kristų visų žmonių
užsiėmimų viršūnėje. Todėl tikslinga
giliai pažinti laiką, kuriame
gyvename, jį persmelkiančias
dinamikas, galimybes, kuriomis jis
pasižymi, taip pat jo ribotumus ir
neteisybes, kartais jį sunkiai
apkaltinančias. Ir, visų pirma, būtina
mūsų asmeninė vienybė su Jėzumi
maldoje ir sakramentuose. Taip
gebėsime likti nuolat atviri
Šventosios Dvasios veikimui, kad su
meile pabelstume į mūsų laikų
žmonių širdžių duris.

Enxomil, 2017 m. liepos 7 d.